

NORWEGIAN B – STANDARD LEVEL – PAPER 1
NORVÉGIEN B – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
NORUEGO B – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 8 May 2003 (afternoon)
Jeudi 8 mai 2003 (après-midi)
Jueves 8 de mayo de 2003 (tarde)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET – INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1 (Text handling).
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES – INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir ce livret avant d’y être autorisé.
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l’épreuve 1 (Lecture interactive).
- Répondre à toutes les questions dans le livret de questions et réponses.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

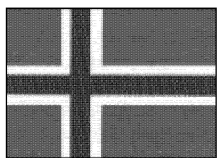
- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos requeridos para la Prueba 1 (Manejo y comprensión de textos).
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

TEKST A

HJEMLØS

Kjære Loveleen...

Jeg er ei jente fra Colombia. Jeg kom til Norge sammen med mine foreldre for tretten år siden. Da var jeg fem år gammel. Jeg liker meg godt i Norge. Jeg liker Colombia også.

Lenge trodde jeg at jeg var colombiansk, og at landet mitt var Colombia. Foreldrene mine snakket bare positivt om Colombia, det gjør at jeg også har varme følelser for landet. Alt var bare helt topp og mye bedre enn i Norge. Den colombianske kulturen var liksom mye bedre enn den norske. De sa aldri noe negativt om Colombia. Jeg følte også at Colombia var mye bedre enn Norge. Dette fikk jeg bekreftet den første gangen jeg var i Colombia. I Colombia hadde vi råd til å kjøpe alt vi ville ha. Vi besøkte mange venner og slektninger, og jeg var midtpunktet hele tiden, hele slekten var veldig glad for å se meg. Vi hadde mye å gjøre, det var ikke en dag vi satt hjemme og kjedet oss. Alt var bare helt topp. Folk viste glede og kjærlighet på en helt annen måte enn det jeg var vant til fra Norge. Jeg hadde det fint.

(...)

Men siste gang jeg var i Colombia, for et halvt år siden, dukket det opp en vond følelse i meg. Jeg begynte å lengte tilbake til Norge etter noen få uker. Jeg ville hjem. Jeg følte at jeg ikke kunne nok om den colombianske ungdomskulturen. Jeg forstod ikke humoren deres. Jeg visste heller ikke hvordan jeg skulle oppføre meg. Selv om det var mitt land jeg var i, var det så mye jeg ikke mestret for å kunne fungere normalt. Jeg følte meg litt utenfor, som en innvandrers.

(...)

Jeg er blitt hjemløs! Jeg har mistet en vesentlig ting, nemlig et land jeg kan kalle mitt eget. Et land hvor jeg sammen med den store massen kan føle at dette står vi sammen om, dette landet vil vi ta vare på. Denne følelsen dukker opp hos meg hver 17. mai, jeg liker å høre "Ja, vi elsker dette landet" og vil virkelig ofre alt for dette landet.

Men når jeg ser rundt meg og møter blikk som reagerer på at jeg går med bunad, kommer jeg tilbake til virkeligheten igjen. Jeg er en innvandrers her. En utenforstående. Selv om jeg fint glir inn i den store befolkningsmengden i Colombia, vet jeg at jeg tenker og føler på en helt annen måte enn dem. Jeg har andre verdier enn dem. Men det tar de ikke hensyn til. Mine indre følelser og verdier er jo ikke synlige. Når jeg viser dem frem, blir jeg en synlig innvandrers der også. (...) Hvem er jeg? Hvilket land er mitt hjemland?

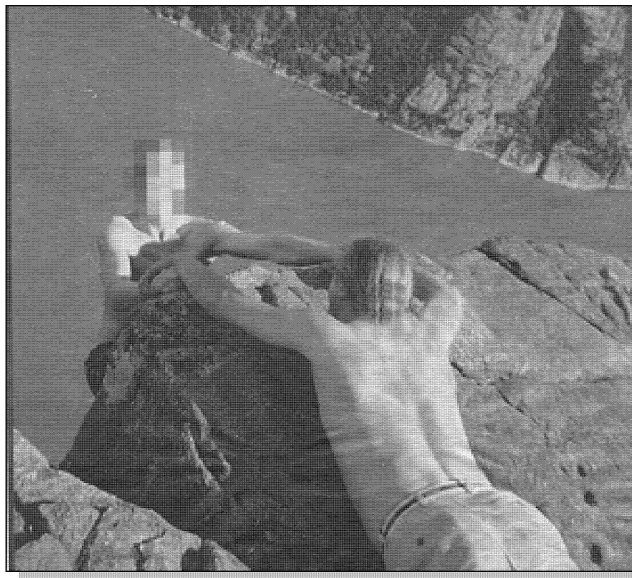
Fra *Mulighetens barn*, brev fra ungdom med innvandrersbakgrunn samlet av
Loveleen Kumar, Cappelen (1997)

TEKST B

SKREMTE TURISTENE**Hang utfor kanten på Prekestolen¹**

Stavanger (VG): Foran øynene på sjokkerte turister ålte 25-åringen seg utfor kanten på Prekestolen helt til han hang etter armene.

1. Under de dinglende bena var det 600 meters fritt fall ned til Lysefjorden. ”Jeg vet ikke helt hvorfor jeg gjorde det. Det var bare en ide jeg fikk. Men det kan jeg love, jeg vil ikke gjøre det om igjen,” sier rogalendingen i et intervju. ”Jeg har ikke lyst til å snakke om dette. Bare få med at jeg ikke oppfordrer noen til å prøve det samme,” sier 25-åringen.

2. Han og kameraten hadde sittet og dinglet med bena utenfor kanten da han plutselig bestemte seg for å gå enda lenger: Liggende på magen, akte han seg bakover og utfor kanten. Kameraten la seg litt lenger inn slik at han kunne forsøke å holde igjen dersom vennen skulle miste taket. Kameratens hender var det eneste han hadde å holde i der han hang etter armene høyt over Lysefjorden.

3. En annen turist på denne kjente turistattraksjonen i Rogaland tok bilder av 25-åringen mens han utførte den livsfarlige leken.

4. Politimester Gunnvor Molaug i Stavanger forteller at politiet også tidligere har hørt om lignende dumdristige stunt på det populære fjellmassivet. ”Men det er lite vi kan gjøre med dette. Her er det snakk om retten til fri livsutfoldelse. Men vi kan ikke understreke sterkt nok hvor egoistisk og tåpelig det er. Hvis det går galt, og det gjør det jo før eller siden, involverer det så mange andre. Ikke minst de pårørende og redningsmannskapene,” sier Molaug.

VG 16.7.01

¹ Ordforklaring: Prekestolen: Fjell som stuper nesten 600 meter loddrett ned i Lysefjorden i Rogaland fylke (Sørvestlandet i Norge). Det er en populær turistattraksjon.

TEKST C

PRØV ET ÅR PÅ FOLKEHØGSKOLE¹

Peder Morset folkehøgskole.

(1) Det meningsfulle og gode liv

Gjennom spennende fag, dyktige lærere, frihet fra eksamener, nye venner, internat, elevkvelder, studieturer, risikerer du å få noe verdifullt og nyttig for både studier, arbeid og fritid resten av livet - et år du aldri glemmer.

Unn deg tid til å få mer ut av livet ...

Vi ønsker alle å leve et spennende og meningsfullt liv. Folkehøgskolen frigjør det som bor i deg, både faglig og sosialt, slik at du kan møte framtiden som et helt og kreativt menneske. Du vil få øynene opp for dine egne evner og egenskaper, og alt dette vil du oppleve sammen med noen. Folkehøgskolen representerer fellesskap, samarbeid, konflikter og konfliktløsning, vennskap og forelskelse.

(2) Med folkehøgskole i CV'en

Arbeidslivet spør i stigende grad etter kompetanse som kreativitet, evne til å samarbeide, at du kan kommunisere, at du kan håndtere krav fra dagens samfunn. Folkehøgskolen kan by på denne kompetansen. Fagtilbudet er bredt og omfattende. Du kan velge skole i forhold til fag som du liker eller vil trenge i ditt framtidige liv. I tillegg til den faglige utdanningen, vil du på en folkehøgskole utvikle også den sosiale kompetansen, til

glede for deg og til nytte for din framtidige arbeidsgiver.

Folkehøgskolen - en skole med hjerne, men også med hjerte. Den har spennende faglige tilbud, men alt skjer i en sosial sammenheng der vennskap og glede betyr mye. Folkehøgskolen er en møteplass. Elever med ulike erfaringer, ulike meninger og holdninger, møtes. Det er i dette møtet med andre mennesker, gjennom undervisning, internatliv og fritid, at du får kunnskap som kan brukes både privat og i arbeidslivet.

(3) Liss, 20 år, forteller

Jeg var 17 år og hadde gått på fire forskjellige grunnkurs på to år: Formgiving, APO, Helse& Sosial og allmennfag. Og alt hadde gått i vasken; stipenda var brukt opp, jeg hadde ingen eksamen og var blakk og fortvila. Bodde hjemme og hadde vent meg til tanken på å leve på trygd resten av livet. Nesten. Jeg skulle iallfall ALDRI på skole mer.

Så klart hadde jeg hørt om folkehøgskole. Der alle var venner og lærte å leve sammen. Men det var jo en skole det også, ikke sant? Lærere som hadde makt over elever, plikter og regler. ALDRI I LIVET! Men så fikk jeg en folkehøgskolekatalog i handa en dag.

Peder Morset folkehøgskole. Du er kommet inn som elev ved Peder Morset folkehøgskole i Selbustrand. Mamma ble kjempeglad. Jeg visste ikke helt ... Jeg ville jo aldri trives der. Langt borte, også ute på landet! Jeg var bymenneske, jeg. Kunne aldri trives sammen med griser og bønder ... attpåtil trøndere ... Men det var jo hester der stod det. Det var vel derfor jeg dro. Jeg likte jo hester veldig godt. Men så var det dette med integrering og fellesskap ...

Jeg valgte hest først. Det frydet meg at jeg kunne velge nesten alle fagene selv. Og det var en god del å velge mellom: teater, steinsliping, A-kurs, tegning, svømming, klatring, jeg hadde store problemer med å velge. Selvfølgelig fikk jeg ikke alt jeg ønsket meg, men det fine var at jeg kunne bytte fag etter jul! Så på meg ble det hest, tegning, teater og avis.

Utdrag fra annonse fra brosjyren Radiator folkehøgskoler (2002)

---

¹ Forklaring: En folkehøgskole er en ettårig, frivillig skole for ungdom i alderen ca. 17-23 år.

TEKST D

Pass opp for hundegalskapen

Den hektiske, urbane kvardagen gjer det ikkje lett å vere verken to- eller firbeint. Når tørrmatposen er tom, gneldrar bikkjene. Difor må sjølv hundeeigarar arbeide. Det har ikkje alltid vore så lett å gå frå bikkja aleine heime. Nokre har tatt ho med på arbeidsplassen eller funne andre løysingar. Men no kan du altså plassere den beste venen din i gode hender i arbeidstida.

For ei stund sidan skreiv Aftenposten Aften om Bakkeløkka hundepark i Oslo, der matmødrer og matfedrar trygt kan leggje banda frå seg. "Det var fælt å gå ifrå han då han var så liten. Dei første dagane blei det ganske mange telefonar til barnehagen, for å høyre at alt gjekk bra", seier matmor Anne Lise Falck.

Innehavar Aina Brynildsen forklarar at ein berre piner hunden viss ein står utanfor gjerdet og vinkar. Det er betre å ta eit raskt farvel, seier ho, og fortset samanlikninga med barnehagar: "Her får dei vere sosiale. Vi hadde sovetid før, det høyrst liksom så hyggeleg ut, og det har ein jo i barnehagar, men hundane vil jo helst vere ute", seier Brynildsen. Ho går gjerne tur med hundane seks timar dagleg, men understrekar at det ikkje må vere noka sovepute for hundeeigarane.

Ein heildagsplass til hunden som stiller med eigen matboks og eventuelt kosedyr, kostar 2500 kroner månaden. Om dette blir for dyrt, blir det endå dyrare å halde seg heime frå arbeidet for å passe firfotingen. Statsbudsjettet legg ikkje opp til støtte for hundeforeldre i 2003!

Peder

Lesarbrev frå "Innsida", *Dag og tid*, 19. oktober 2002, omarbeidd.
